

Jerzy Hauziński

Sylwetka JM Rektora śp. prof. dr hab.
Stefana Rudnika przedstawiona
przez Dyrektora Instytutu Historii
prof. dr hab. Jerzego Hauzińskiego
na pożegnaniu zmarłego 25 listopada
1996 roku

Słupskie Studia Historyczne 5, 3-5

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zindig

**SYLWETKA JM REKTORA
ŚP. PROF. DR HAB. STEFANA RUDNIKA
PRZEDSTAWIONA
PRZEZ DYREKTORA INSTYTUTU HISTORII
PROF. DR HAB. JERZEGO HAUZIŃSKIEGO
NA POŻEGNANIU ZMARŁEGO
25 LISTOPADA 1996 ROKU**

Nieodżałowanej pamięci doktor habilitowany Stefan Rudnik, profesor nadzwyczajny naszej Uczelni i jej do swego nagłego zejścia rektor drugiej kadencji, urodził się 15 października 1935 r. w Grudziądzu w rodzinie inteligenckiej. Po zakończeniu działań wojennych Stefan Rudnik zamieszkał z rodzicami w Kwidzynie, gdzie w 1949 r. ukończył szkołę podstawową, a w 1953 r. Liceum Pedagogiczne. Mocą nakazu pracy, obowiązującego w tym okresie, podjął funkcję nauczyciela w szkolnictwie podstawowym, a niebawem też odbył zasadniczą służbę wojskową. Po jej zakończeniu, jako czynny nauczyciel zaczął zaoczne studia w Uniwersytecie Warszawskim na kierunku historia. Ich uwieńczeniem była praca magisterska na temat: *Powszechność nauczania na Pomorzu w latach 1920-1939*, obroniona 19 lutego 1963 r. Bezpośrednio po ukończeniu studiów Profesor Rudnik został zatrudniony w szkolnictwie ogólnokształcącym w Kwidzynie. W latach 1970-1973 odbył stacjonarne studia doktoranckie w Instytucie Nauk Politycznych UAM w Poznaniu. Dnia 30 października 1973 r. obronił pod kierunkiem ówczesnego docenta Czesława Mojsiewicza rozprawę doktorską na temat: *Stosunki polsko-włoskie w latach 1945-1972*. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Stefan Rudnik przeniósł się do Słupska, gdzie 1 września 1973 r. został adiunktem w Zakładzie Nauk Społecznych w ówczesnej Wyższej Szkole Nauczycielskiej, załączku naszej obecnej Uczelni.

Od momentu podjęcia studiów doktoranckich cały rozwój naukowy przyszłego rektora i profesora toczył się w nurcie politologii, w dziedzinie, w której Profesor Stefan Rudnik zdobył liczącą się pozycję. Badania Jego skoncentrowały się na problematyce niemcoznawczej, uprawianej wnikliwie, bez tak powszechnej wówczas w naukach politycznych ideologizacji. W ramach tych badań odbył w 1976 r. staż naukowy w Uniwersytecie im. K. Marksa w Lipsku, zaś w 1978 r. wykorzystał miesięczne stypendium w RFN. Efektem kwerend, poszukiwań i analiz niemcoznawczych była między innymi rozprawa habilitacyjna *Badania nad pokojem w Republice Federalnej Niemiec* obroniona w 1987 r. w ówczesnej Akademii Nauk Społecznych. Wcześniej, w 1984 r. Stefan Rudnik przebywał ponownie w RFN na siedmiomiesięcznym stypendium fundacji im. Friedricha Eberta. Pobyt ten poświęcił badaniom nad tak zwanymi nowymi ruchami społecznymi w tym kraju, głównie nad ruchami pokojowymi i ekologicznymi. Profesor Stefan Rudnik wydał cztery monografie naukowe, w tym studium *Badania nad pokojem w Republice Federalnej Niemiec*. Słupsk 1984 oraz *Partia Zielonych w systemie politycznym RFN*. Słupsk 1994. Do tego dołączyć należy około 20 poważnych artykułów politologicznych i kilkanaście recenzji. Był także recenzentem trzech prac doktorskich, wykonanych na zlecenie Wydziału Nauk Społecznych UAM w Poznaniu. Wysoki profesjonalizm naukowy Stefana Rudnika potwierdziły jego częste udziały w konferencjach naukowych organizowanych w kraju i za granicą, zwłaszcza w ośrodkach naukowych Republiki Federalnej Niemiec. W ostatnim okresie aktywności naukowej Profesor Stefan Rudnik zaczął, już jako prorektor i rektor, wkraczać w zagadnienia teorii edukacyjnych, w tym w problematykę korelacji europejskich systemów kształcenia nauczycieli. W czerwcu 1995 r. Profesor jako jedyny Polak uczestniczył w obradach I Kongresu International Academy of Humanization of Education w Bijuksu, gdzie został wybrany do władz tej międzynarodowej asocjacji. Należy też nadmienić, że w 1994 r. Zmarły został wprowadzony do składu Kuratorium Ogólnoniemieckiej Inicjatywy Obywatelskiej z siedzibą w Hanowerze, zajmującej się między innymi programem utworzenia Centralnego Muzeum Przestępstw Przeciw Ludzkości w zjednoczonym Berlinie.

Równie doniosłe były osiągnięcia Zmarłego jako osoby pełniącej odpowiedzialne stanowiska w naszej słupskiej Uczelni. Liczącą się działalność organizacyjną podjął w 1981 r., obejmując na dwie kolejne kadencje

stanowisko prodziekana Wydziału Humanistycznego. Podczas kadencji 1987-1990 jako docent etatowy Stefan Rudnik sprawował funkcję dziekana tego Wydziału. W latach 1991-1994 Profesor Stefan Rudnik przewodniczył kolegium redakcyjnemu „Ślupskich Prac Humanistycznych”. W roku akademickim 1993-1994 kierował Zakładem Historii Najnowszej Powszechnej w Instytucie Historii, a w 1993 r. został przewodniczącym senackiej Komisji Statutowej.

Od 1 września 1993 r. Profesor Stefan Rudnik sprawował z wyboru funkcję prorektora do spraw nauki, a po odwołaniu ówczesnego rektora został wybrany 29 czerwca 1994 r. na stanowisko rektora. Wolą kolegium elektorów WSP 30 kwietnia 1996 r. Profesor S. Rudnik został ponownie wybrany na stanowisko rektora na kadencję 1996-1999 r. Jego pełną zaangażowania działalność na tym stanowisku przerwał nagły zgon w gronie uczestników Konferencji Rektorów Wyższych Szkół Pedagogicznych w Rowach 21 listopada 1996 r. Wspomnę wreszcie, że Profesor Stefan Rudnik był od pięciu lat związany dydaktycznie i organizacyjnie z Zakładem Historii Najnowszej Powszechnej Instytutu Historii naszej Uczelni.

Podane tu fakty nie wyczerpują całości dokonań Zmarłego. Podkreślić należy Jego bezkompromisowość w walce o utrzymanie autonomii ślupskiej Uczelni, a dalej mądre administrowanie jej rozrastającym się organizmem. Wielką wreszcie zasługą Profesora Stefana Rudnika jako rektora było uchronienie naszej WSP przed antagonizującymi często inne polskie uczelnie kontrowersjami ideologicznymi etapu transformacji, przed burzącą spójność środowiska retoryką konfrontacji i nietolerancji. Nie opuszczająca Zmarłego wielka roztropność i wytrwałość, umiar i prawość upoważniają, by przywołać słowa antycznego wieszczka:

Iam maesta quiesce querela,
lacrimas suspendite, matres,
Nullus sua pignora plangat,
mors haec reparatio vitae est,

Co da się tłumaczyć trawestując:

Niech zamilkną żałobne rozpaczę,
Powstrzymajcie matki, łez potok!
Niechaj nikt dzieci śmiertelnych nie oplakuje,
Wszak zgon ten wieńczy cny żywot.

Cześć Jego Pamięci!